

Kapitola 3

Lamy v lese mimozemšťany nenašly. Viděly se ale s řadou zvířat, tak se jich vyptávaly. S některými nebyla řeč - například s opilým jelenem nebo několika nafoukanými kobylami s úzkými boky. Některá zvířata si nicméně létajícího talíře všimla a ochotně jim ukazovala, kterým směrem mířil. Lamy vystoupily z lesa a šly jihovýchodním směrem. Po chvíli se ocitly na podivném místě.

Bylo zde jezírko dokonale kruhového tvaru. Uprostřed byl velký ostrov s vysokým stromem. Zdálo se, že je z něj vynikající rozhled do okolí.

„*Nejsme žádná zbabělá morčata, tu vodu přeplaveme,*“ vesele zvolala oranžová lama. Ale jakmile došly na břeh, odvaha je přešla. V jezeře kolem dokola kroužili nebezpeční krokodýli.

„*Jestli tam vstoupíš a oni tě zmerčí, je s tebou ámen,*“ ošila se modrá lama.

„*Co budeme dělat?*“ řekla nervózně fialová lama.

„*Půjdu jen já!*“ řekla rozhodným hlasem zelená lama. „*Zůstaňte tady!*“

Ostatní lamy věnovaly zelené obdivný pohled. Sedly si do trávy a čekaly. Zelená lama pozorně sledovala vodu, rozhlížela se vlevo, vpravo a zase vlevo. Když viděla, že momentálně krokodýli nejsou na dohled, rychle přeplavala jezero. Za chvíli se ztratila ve větvích stromů.

Oranžová, modrá a fialová seděly, ani nedutaly. Po několika minutách uslyšely šplouchnutí. Zelená lama bezpečně přeplavala vodu zpátky.

„*Co na to říkáte?*“ zazubila se. „*Slyšely jste mě?*“

„*Neslyšely jsme nic,*“ řekla za všechny oranžová lama. „*Cos tam našla?*“

„*Byla tam úžasná ozvěna!*“ odpověděla zelená. „*Ale asi jsem ji slyšela jen já sama. Škoda!*“

Poté lamám prozradila, že v blízkosti viděla skálu. Chvíli nad ní kroužil létající talíř. A také viděla velký plechový stroj, co lidé občas používají na přemísťování z místa na místo. Ten plechový stroj očividně jel po stopě mimozemšťanů. Lamy se přemístily ke skále, ale už zde nebyl ani talíř, ani plechový stroj. Modrá lama si mezitím vzpomněla, že v jedné z knížek červené lamy si přečetla, že se těm strojům říká auta. Podle stop auta lamy věděly, kudy jít dále.